

Εξεταστική περίοδος Ιουλίου 2013

**ΣΥΝΟΠΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ
ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ**

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 1

Εφαρμοστέος, εν προκειμένω, είναι ο Κανονισμός 44/2001 (Βρυξέλλες I), καθώς η εν λόγω διαφορά εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού (άρθρ. 1), ενώ σημειώνεται κατ' αρχάς ότι ο εναγομένος B διατηρεί την κατοικία του στο έδαφος Κράτους-Μέλους της Ε.Ε. (Γερμανία).

Η προκείμενη σχέση (αξιώσεις από μίσθωση ακινήτου) εμπίπτει στην αποκλειστική βάση διεθνούς δικαιοδοσίας της τοποθεσίας του ακινήτου (άρθρ. 22 περ. 1 του Κανονισμού Βρυξέλλες I), η οποία μάλιστα θεμελιώνεται ανεξαρτήτως της υπάρξεως κατοικίας του εναγομένου εντός της Ε.Ε. και κατ' αρχήν αποκλείει κάθε άλλη βάση διεθνούς δικαιοδοσίας.

Η συντρέχουσα βάση διεθνούς δικαιοδοσίας της κατοικίας του B που προβλέπει η διάταξη του άρθρ. 22 περ. 1 εδ. β' του Κανονισμού Βρυξέλλες I δεν θεμελιώνεται, διότι οι διάδικοι (A και B) δεν κατοικούν στο ίδιο Κράτος Μέλος.

Επιπλέον, παρατηρείται ότι η ρήτρα παρεκτάσεως που συμφώνησαν τα μέρη αποκλειστικά υπέρ των γερμανικών δικαστηρίων δεν παράγει έννομα αποτελέσματα και δεν λαμβάνεται υπ' όψιν, εφόσον θεμελιώνεται αποκλειστική βάση διεθνούς δικαιοδοσίας (άρθρ. 23 παρ. 5 του Κανονισμού Βρυξέλλες I).

Επομένως, διεθνή δικαιοδοσία για την εκδίκαση της αγωγής του A κατά του B έχουν αποκλειστικά τα ελληνικά δικαστήρια, ως τα δικαστήρια του Κράτους Μέλους της τοποθεσίας του επιδίκου ακινήτου.

Το συγκεκριμένο, καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο που θα δικάσει την ένδικη αγωγή θα καθορισθεί από το ελληνικό εσωτερικό δικονομικό δίκαιο (ΚΠολΔ).

Τέλος, σημειώνεται ότι επειδή εν προκειμένω συντρέχει περίπτωση αποκλειστικής βάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας, δεν μπορεί να θεμελιωθεί σιωπηρή παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας κατ' άρθρ. 24 του Κανονισμού Βρυξέλλες I.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 2

Από τον επιχειρούμενο νομικό χαρακτηρισμό των δεδομένων του πρακτικού, παρέπεται ότι η ζητούμενη ρυθμιστέα σχέση είναι η δικαιοπρακτική ικανότητα του Β να συμβληθεί με τον Γ.

Η δικαιοπραξία για την οποία αναζητείται εάν ο Β έχει δικαιοπρακτική ικανότητα να την επιχειρήσει, είναι μία σύμβαση υπαγόμενη στο πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού 593/2008 (Ρώμη Ι). Σύμφωνα με το άρθρο 1 του Κανονισμού, εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής του το ζήτημα της δικαιοπρακτικής ικανότητας φυσικού προσώπου, με την επιφύλαξη του άρθρου 13 του ίδιου Κανονισμού.

Επομένως, με *forum* την Ελλάδα, η δικαιοπρακτική ικανότητα του Β θα κριθεί: (α) από το δίκαιο της ιθαγένειας (ΑΚ 7). Στο συγκεκριμένο πρακτικό, η δικαιοπρακτική ικανότητα του πολυίθαγενούς Β θα διέπεται από το ελληνικό δίκαιο, επειδή θα ληφθεί υπ' όψιν αποκλειστικά η ελληνική του ιθαγένεια (ΑΚ 31 εδ. α')· και (β) από τη διάταξη του άρθρου 13 του Κανονισμού, σύμφωνα με την οποία αν ο Β είναι ικανός προς δικαιοπραξία σύμφωνα με το ισπανικό δίκαιο, δεν μπορεί να επικαλεσθεί την ανικανότητά του σύμφωνα με άλλο δίκαιο, εκτός αν ο Γ γνώριζε αυτή την ανικανότητα ή την αγνοούσε εξ αμελείας του.

Βεβαίως, με *forum* την Ελλάδα, όταν γίνεται λόγος για αλλοδαπό δίκαιο, νοείται το αλλοδαπό ουσιαστικό δίκαιο (ΑΚ 32), ενώ η εφαρμογή των κανόνων του αλλοδαπού ουσιαστικού δικαίου θα ελεγχθεί για το αν θίγει την ελληνική διεθνή δημόσια τάξη (ΑΚ 33), ενώ επίσης θα εφαρμοσθούν πρωτίστως οι ελληνικοί κανόνες αμέσου εφαρμογής, εφόσον υπάρχουν.

Σημείωση: Οι ως άνω απαντήσεις στα πρακτικά θέματα είναι συνοπτικές. Ολοκληρωμένες απαντήσεις θα θεωρηθούν μόνον αυτές που περιέχουν επαρκή και αιτιολογημένη ανάπτυξη.